

Ar iš Europos Bendrijos teisės (pirmiausia iš Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje ⁽¹⁾) išplaukia, kad Vokietijos Federacinė Respublika negali atsisakyti kitoje valstybėje narėje gyvenančiai tos valstybės pilietei, kuri Vokietijoje dirba nedaug (nuo 3 iki 14 valandų per savaitę), mokėti vaiko auginimo pašalpą dėl to, kad ji Vokietijoje neturi nei gyvenamosios vietos, nei joje įprastai gyvena?

⁽¹⁾ OL L 257, p. 2.

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. gegužės 17 d. pareiktas ieškinys Airijai

(Byla C-216/05)

(2005/C 193/17)

(Proceso kalba: anglų)

2005 m. gegužės 17 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareiktas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Xavier Lewis, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Airijai.

Ieškovė Europos Bendrijų Komisijos Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti, kad Airija nustatydamą, jog atliekant tam tikrą poveikio aplinkai vertinimą visuomenės atstovai jame visiškai ir efektyviai gali dalyvauti tik sumokėję dalyvio mokesčius, Airija neįvykdė savo įsipareigojimų, numatytų 1985 m. gegužės 27 d. Tarybos direktyvos 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo ⁽¹⁾, iš dalies pakeistos 1997 m. kovo 3 d. Tarybos direktyva 97/11/EB, iš dalies keičiančia Direktyvą 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo ⁽²⁾, 6 ir 8 straipsniuose,

— priteisti iš Airijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Airijos planavimo įstatyme numatoma, kad planavimą vykdančios valdžios institucijos ir planavimo apeliacinė taryba už

pastabų pateikimą ir nuomonių pareiškimą vykdamą planavimą ir pastabų pateikimą apeliacijų dėl planavimo nagrinėjimo metu iš visuomenės atstovų gali imti mokesčių. Komisija teigia, kad toks mokestis pažeidžia Direktyvą 85/337/EEB, pakeistą Direktyva 97/11/EB, dėl šių priežasčių:

— direktyvoje nėra tokį apmokestinimą leidžiančios nuostatos;

— toks mokestis prieštarauja direktyva nustatytai sistemai ir jos tikslui;

— direktyvos 6 straipsnio 2 ir 3 dalies tekstas neleidžia jo aiškinti taip plačiai, kaip tai daro Airija;

— Airija pažeidžia Direktyvos 6 straipsnio 2 dalimi visuomenei suteiktas teises.

⁽¹⁾ OL L 175, 1985 7 5, p. 40.

⁽²⁾ OL L 73, 1997 3 14, p. 5.

Tribunal Supremo 2005 m. kovo 3 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio prieš Compañía Española de Petróleos, S.A.

(Byla C-217/05)

(2005/C 193/18)

(Proceso kalba: ispanų)

Tribunal Supremo 2005 m. kovo 3 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. gegužės 17 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio prieš Compañía Española de Petróleos, S.A.

Tribunal Supremo prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Ar 1983 m. birželio 22 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1984/83 ⁽¹⁾ dėl Sutarties 85 straipsnio (po pakeitimo — EB 81 straipsnis) 3 dalies taikymo tam tikroms išimtinio pirkimo susitarimų rūšims 10–13 straipsniai taikomi išimtinio degalų ir kuro distribucijos sutartims, formaliai pavadintoms komisio arba atstovavimo sutartimis, pagal kurias:

- A) Degalinių operatoriai įsipareigoja pardavinėti išimtinai tiekėjo tiekiamus degalus ir kurą tiekėjo nustatytais pardavimo kainomis, sąlygomis ir pardavimo bei verslo būdais;
- B) Degalinių operatorius prisiima su prekėmis susijusią riziką nuo jų gavimo iš tiekėjo į savo degalinės saugojimo rezervuarus;
- C) Prekes gavęs operatorius įsipareigoja laikyti jas sąlygomis, kurios yra būtinos išvengti bet kokio praradimo ar sugadinimo, ir prireikus atsako tiekėjui ar tretiesiems asmenims už bet kokį praradimą, sugadinimą ar priemaišas, galinčius paveikti prekes, ir už bet kokius dėl to kylančius nuostolius;
- D) Degalinių operatorius privalo sumokėti tiekėjui už degalus ar kurą per devynias dienas po jų pristatymo į degalinę?

⁽¹⁾ OL L 173, p. 5.

Tribunal administratif de Lyon 2005 m. balandžio 7 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Jean Auroux ir kiti prieš Commune de Roanne, dalyvaujant Société d'équipement du département de la Loire

(Byla C-220/05)

(2005/C 193/19)

(Proceso kalba: prancūzų)

prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. gegužės 19 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje *Jean Auroux ir kiti prieš Commune de Roanne*, dalyvaujant *Société d'équipement du département de la Loire*.

Tribunal administratif de Lyon prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1. Ar sutartis, kuria viena perkanti organizacija patiki kitai perkančiai organizacijai, plėtros projekto, kuriuo siekiama patenkinti bendro intereso poreikius, įgyvendinimą, pagal kurią pastaroji perkanti organizacija pastato pirmajai jai reikalingus įrengimus ir kuriai pasibaigus pirmoji perkanti organizacija automatiškai tampa šių tretiesiems asmenims neperleistų įrengimų ir kitų žemės sklypų bei pastatų savininke, yra viešasis darbų pirkimas iš dalies pakeistos 1993 m. birželio 14 d. Direktyvos 93/37/EEB ⁽¹⁾ 1 straipsnio prasme?
2. Jei į pirmą klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar vertinant specialiųjų skolinimosi teisių 5 000 000 ribą, nustatytą tos pačios direktyvos 6 straipsnyje, reikia atsižvelgti tik į sumokėtą kainą už perkančios organizacijos perleistus įrengimus, ar į šios kainos ir įnašų sumą, net jei pastarieji tik iš dalies susiję su šių įrengimų pastatymu, ar į bendrą atliktų darbų ir neperleisto turto, kuris pasibaigus sutarčiai automatiškai tampa pirmosios perkančios organizacijos nuosavybe, jai perimant tęsiamų sutarčių vykdymą ir antrosios perkančios organizacijos atsiradusias skolas, vertę?
3. Jei į pirmus du klausimus būtų atsakyta teigiamai, ar pirmoji perkanti organizacija, sudarydama tokią sutartį gali nesilaikyti šioje direktyvoje numatytos sutarties sudarymo procedūros, remdamasi tuo, kad ši sutartis gali būti sudaryta tik su tam tikrais juridiniais asmenimis ir kad tas pačias procedūras taikys antroji perkanti organizacija sudarydama viešojo darbų pirkimo sutartis?

⁽¹⁾ 1993 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvą 93/37/EEB dėl viešojo darbų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (OL L 199, 1993 8 9, p. 54)